

BÉKEHÍRNÖK

1996. SZEPTEMBER 15.

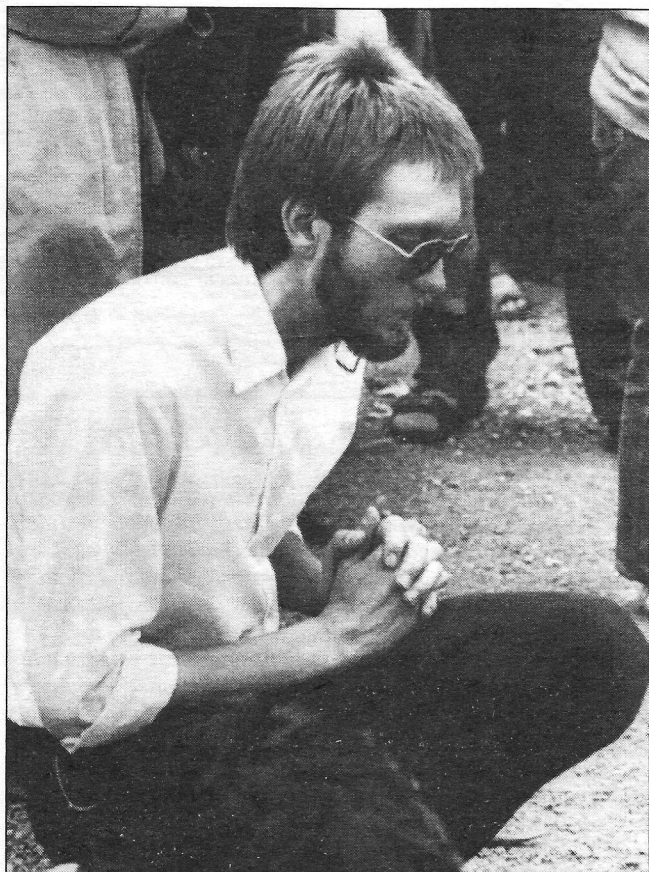
A BAPTISTÁK HETILAPJA

XC. ÉVF. 36. SZÁM

PÁTKAI BÉLA:

Az imádkozásban legyünk állhatatosak!

AZ ÚR JÉZUS állandó imakapcsolatban volt az Atyával. Nem túlzás azt állítani, hogy ez volt az ő dicsőséges világmegváltó munkájának a titka, noha Isten fia volt. Ha eredményes missziómunkásokról, evangélistákról hallunk, olvasunk, mindig napvilágra kerül az átlagnál sokkal gyakoribb és elmélyültebb imaéletük. Valaki nagyon találóan fogalmazta meg, hogy az imádság nem más, mint „Isten jelenlétének az átélése”. Mózes úgy beszélt Istennel, mint ember a barátjával. És ezt a természetességet fedezhetjük fel az Úr Jézus imáiban is. Beszélget az Atyá-

val, ott van vele, elmondja neki, megosztja vele gondjait, örömeit.

Csodálatos példa előttünk Jákób tusakodása a Jabbók révénél. Az 1Móz 32:27-ben olvassuk, hogy Jákób maga mondja az Úrnak: „Nem bocsátlak el, amíg meg nem áldasz engem”. Hosszú éjszakai imaharc után még mindig nem adja fel, nem hajlandó abbahagyni a harcot addig, amíg teljes győzelmet nem arat. Jákób állhatatos volt, mert számára létkérdés volt, hogy miként zárul ez a küzdelem. Ő tudni akarta, vajon számíthat-e a jövőben Isten áldására vagy nem. Állhatatosságát siker koronázta!

ÖRÖK PÉLDA ELŐTTÜNK Dániel imaélete. Azt olvassuk a Dán 6:11-ben: „Emeleti szobájának ablakai nyitva voltak Jeruzsálem felé, és ő napjában háromszor térdén állva imádkozott, és magasztalta Istenét, ahogyan azelőtt is szokta.” Hát nem csodálatos ez előttünk? Törvényben van a tilalom, életét kockáztatja, és mindez nem gátolhatja meg abban, hogy térdén állva imádkozék. Drága testvérem, mi oly könnyen, oly semmiségek miatt mulasztjuk el az Istennel való beszélgetés alkalmait! Apró-cseprő feladatok, az élet kicsiny gondjai miatt fosztjuk meg magunkat ettől a végtelen nagy áldástól. Vagy talán egy kis vasárnap reggeli lustaság gátol abban, hogy részt vegyünk a gyülekezeti imaórán, amely Isten áldásainak gazdag kiáradása lehetne az életünkben?

Az Úr Jézus, amikor az utolsó időkről szólt (Mt 24:13), a kitarást, állhatatosságot úgy említi, mint ami egyenesen üdvösség kérdése mindenki számára. Tegyük fel a kérdést: Ha a mindennapi imádságban hiányzik belőlünk a kitarás, állhatatosság, akkor a nagy megpróbáltatások idején vajon hogy tudnánk vállalni Jézus Krisztusért a halált? Pál apostol nemcsak a rómaiaknak tanácsolja, hanem nekünk, ma élő hívő embereknek is: „A reménységben örvendezetek, a nyomorúságban legyetek kitartóak, az imádkozásban állhatatosak” (Róm 12:12). Az állhatatos imádkozás alapja és meghatározója örömeink és a nyomorúságok közötti helytállásunknak. Imaéletünk mintegy erőforrása hívő életünknek. Minél több a feladatunk, minél nagyobb próbák alatt vagyunk, annál többet és annál állhatatosabban kell Urunkhoz fordulnunk. De ne csak a bajban keressük meg Őt, hanem *szüntelen* (Thessz 5:17), azaz minden körülmények között!

Nem természetünk az állhatatosság. Ezért figyelmeztet és buzdít Isten szent Igéje bennünket. Szeretjük idézni az első gyülekezet nagy eredményeit és azt a sok csodát, amely az apostolok által történt. Megfeledekezünk azonban arról, hogy ők „kitartóan (állhatatosan) részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban” (ApCs 2:42). Az eredményes missziómunka hátterében tehát nem bizonyos új módszerek, korszerű, hangulatkelő muzsika állt, hanem állhatatos közösség, imádkozás. Magunkat fosztjuk meg az isteni áldások gazdag kiáradásától, jelektől és csodáktól, amikor keresgéljük az úgynevezett eredményes módszereket, és eközben félre tesszük vagy elfelejtjük a legeredményesebb és egyben a bibliai módszert: az állhatatos imádkozást.

Gyülekezeti imaóráink gyakran azt a képet mutatják, mintha mi, ma élő hívők, baptista gyülekezetek magasabb szinten volnánk, mint az apostoli gyülekezet. Vagy talán azt gondoljuk, hogy Istentől függetlenül is tudunk élni, végezni a missziómunkát? Nem érezzük át igazán, hogy nála nélkül semmit sem cselekedhetünk? Pál apostol az efézusi testvéreknek írja: „legyetek éberek, teljes állhatatossággal könyörögve...” (Ef 6:18).

„SERKENJ FEL, AKI ALUSZOL...!” – imaéletedet illetően is, és meg fogod tapasztalni Isten sok-sok áldását és szentséges jelenlétét életedben, családotban és gyülekezetedben!

Heti szemle

Augusztus végén a Magyar Katolikus Püspöki Kar „Igazságosabb és testvériesebb világot!” címen körlevelet jelentetett meg, amely nagy visszhangot váltott ki egyházi és világi berkekben egyaránt. A közel hetven oldalas dokumentumról a körlevelet előkészítő bizottság püspök-vezetője, Gyulay Endre szeged-csanádi megyéspüspök a következőket mondta:

„A püspöki kar úgy érezte, nem teheti meg, hogy ne szóljon az ország égető problémáiról. Nem teheti meg, hogy ne vizsgálja a tényeket szakemberek segítségével, s hogy ne elemezze azokat. Szólnia kell, s a kiutat kell keresnie. Éppen ezért az „Igazságosabb és testvériesebb világot!” címen megjelent körlevél nemcsak a hívőkhöz szól, hanem minden jóakarátú emberhez.” Szegények és gazdagok viszonyát, a gazdasági sikertelenségek okát, állam és politika helyzetét, valamint a kultúra problémáit vizsgálja a körlevél, mindegyik fejezet végén ajánlásokkal. Gyulay Endre hangsúlyozta: ajánlásokat adnak, s nem konkrét megoldásokat. Javaslatokat tesznek, melyek közt lehet egynémely hibás, vagy hiányos. Ők egy folyamat elindításának tekintik a körlevelet, s nem a végénél. Párbeszédet ajánlanak, melyhez minden építeni akaró ember csatlakozhat.

Ennek a dokumentumnak a legfőbb érdeme: pártatlansága. Illetve az, hogy csupán egyféle pártosságot ismer el. A Krisztus melletti állásfoglalást. Leginkább szembetűnő sajátossága, hogy a kapitalizmus igen alapos kritikáját adja.

Hogy ez a körlevél megszülethetett, abban a közelgő pápalátogatásnál vélhetően sokkal nagyobb része van annak, hogy a magyarországi átalakulás olyan fejleményekhez vezetett, amilyenekre senki sem számított. A társadalmi különbségeknek arról a végletes növekedéséről van szó, amelyet a körlevél mély benyomást keltően tárgyal. Munkanélküliek, hátrányos helyzetű gyermekek és öregek, hajléktalanok és cigányok jelennek meg azon a szociális térképen, amelyet a körlevél elének tár. Népesedési zavarok, a magyar ember egészségi állapotának riasztó képe látható itt. Valóságos pokol tehát, amely kegyetlenül sötét jövőt sejtet társadalmunk számára.

Az a kérdés, miként értelmezzük ezt a jövődőlést: „A reményre hívott meg minket Krisztus, s bízunk benne, hogy a boldogabb jövőbe vetett reménység elszánást és erőt ad mindnyájunknak, hogy közös összefogással és felelősségvállalással építsük az ország jövőjét.”

Amennyiben ez a boldogabb jövőbe vetett reménység a Jézus Krisztussal való élő közösségből táplálkozik, akkor csak üdvözölni tudjuk a szomorú diagnózisra adott terápiát. Egyedül az Üdvözítő Jézus Krisztus és a „megnyitott szent Biblia javítja meg” a szíveket és a helyzetet!

K. N. J.

Üdvözletek a 150 éves jubileum kapcsán

AZ EURÓPAI BAPTISTA SZÖVETSÉG KÖSZÖNTÉSE

Kedves Testvérek!

A magyarországi baptista misszió 150. évfordulója alkalmából küldöm forró üdvözlőnként és nagyrabecsülésünket az Európai Baptista Szövetség nevében.

Hálásak vagyunk Isten kegyelmének számtalan jeléért és csodáinak ezreiért, amelyek gyülekezeteinkben 150 év alatt történtek.

Emlékszem a 125. évfordulóra készült dokumentumokat és fényképeket tartalmazó kiadványra, amely mély benyomást tett rám. Amint Magyarország Európa közepén foglal helyet, ugyanígy a magyar baptisták is központi szerepet játszanak az európai baptisták között.

Magasztaljuk Istent a sok kiváló magyar vezetőért, akik nemzetközi és európai szolgálatot is végeztek. Az 1989. évi EBF Kongresszusra, mely Európa politikai helyzetének megváltozásakor került megrendezésre, az emberek mindig emlékezni fognak. Jövőbe tekintőnek tartom, hogy a Kongresszus témája – „Jertek, és lássátok Isten tetteit!” – előre jelezte egy új korszak jövetelét Európában.

Teljes szívünkkel kívánjuk, hogy a Magyarországi Baptista Egyház a Szentlélek vezetésével és a mi Urunk és Megváltónk, Jézus Krisztus jelenléte által viragozzék, erősödjék, növekedjék a szeretetben, töltsé be a parancsolatot, hogy vezessen el embereket Krisztushoz, és legyen mindig a reménység csillaga Európa szűkségben levőinek.

Isten gazdag áldását kívánva:

Dr. Karl Heinz Walter
főtitkár

A PANNONHALMI FŐAPÁT KÖSZÖNTÉSE

Főtiszteletű Elnök Úr!

Kedves Mihály!

Megköszönöm kedves és megtisztelő meghívásodat a templomszentelőre és 150 éves jubileumotokra. Személyesen nem tehetek eleget meghívásodnak, megértésetet kérem.

Az idősebb közösség, az ezeréves Pannonhalma testvéri szeretetével köszöntelek Benneteket. Isten Szentlelke vezessen Benneteket hivatásotok és küldetésetek mind mélyebb megismerésében, amikor most gyülekezeteitekben ünnepi megemlékezéseiteket tartjátok.

Agoston egyházatya gondolata segítsen Benneteket az ünneplésben: Meg akarok emlékezni rólad, Uram. Nem azért, hogy emlékezzem, hanem hogy még jobban szeressem-lek Téged. (szabadon idéztem).

Tisztelettel és testvéri szeretettel köszöntelek Benneteket és imádkozom Értetek.

Üdvözlettel
Vátszegi Antal

A megtértekhez szólt az evangélium

augusztus 20-án délután Tahiban, ahol kb. háromezren hallgatták Kovács Géza lelkipásztor üzenetét.

Túl voltunk már a délelőtti jubileumi megemlékezésen; a formális üdvözlések mellett tengerentúli, országhatáron kívüli és belüli barátaink ölelésén.

Zászlót bontottunk, kopjafát avattunk, felvonultunk, nosztalgizáltunk, megosztottuk egymással az otthonról hozott emlényeinket és uzsonnáinkat... Örültünk a közösségnek, ismerősnek és ismeretlennek egyaránt. Ünnepeztünk. 150 évesek vagyunk az 1100 éves hazában. Van okunk az ünnepre!?

Aztán elkezdődött a délutáni istentisztelet. Énekek, őszinte bizonysgtételek tereltek vissza figyelmünket önmagunkról és a szemerkélő esőről arra a személyre, akitnek létünket, életünk értelmét (150 évünket) köszönhetjük. Jézus Krisztust emlékeztem, hogyan ünneplünk – ahogy érdeklő őt életünk minden rezdülése –, de a

holnapot is látni akarta (akarja) a szívünkben. Látni azt, hogy készülünk a jövőre. A háláadás mellett felépítettük-e a bűnért való, egészen égő áldozat oltárát? Ünneplő ruhánk alatt ott van-e a megtisztult, megújult, odaszánt szív?

„Az ébredésnek nemcsak eszköze a hívő, hanem akadály is lehet” – mondta Kovács Géza testvér. Az ige tükröt tartott elének, megítélt, mégis, ahogy beletekintettünk, Isten feltétel nélküli szeretete „nézett vissza” ránk. Ő minden bűnbánatunk után újabb bizalmat ad nekünk.

Elállt az eső és kisütött a nap, ahogy kb. háromszáz testvér az igehirdető hívásának engedve a szószék köré gyülekezett, jelezve, hogy kész elfogadni Isten megújító kegyelmét.

Velünk ünnepezt a menny egész serege. Merjük életünket az oltárra tenni, hogy újat kezdhesen velünk az Úr, mert még sok munka vár ránk ebben az 1100 éves hazában!

F. A.

ISTEN UTAT KÉSZÍT NÉPÉNEK

Józsue 3:14-4:3, 18-5:1

AZ ELSŐ, még Egyiptomban elfogyasztott páskavacsora és a Vörös-tengeren való csodálatos átkelés már csak az emlékezetében élt Izráel népének. Jó negyven év telt el azóta, és egy teljesen új nemzedék nőtt fel, amely nem élhette át a fogságból való szabadulás örömét és az akkori csodákat. Már csak kevesen voltak, akik saját szemükkel látták, hogyan kelt át a nép száraz lábbal a Vörös-tengeren.

Az élő szemtanúk közül az egyik Józsue, aki ekkorra lett az egész nép vezetője, és a Jordánon való átkelés volt az első teljesen önálló feladata. Azelőtt mindig mellette volt Mózes a tekintélyével együtt. Emiatt is fontos volt számára ez az átkelés, hiszen itt dőlt el, hogy a nép is elfogadjá-e Mózes utódjának minden szempontból, és hallgatnak-e szavára a nehéz helyzetekben is. Az Úr megígérte Józsue-nak, hogy ott lesz vele, ezért nem kell félnie. Megsegíti őt és vele együtt az egész népet (Józs 1:1-9). A kérdés csak az volt, hogy a gyakorlatban mindezek az ígéretek hogyan valósulnak meg.

IZRÁEL NÉPÉNEK életében is döntő jelentőségű volt, hogyan sikerül átkelniük a Jordán folyón. Igaz, eddig is nyertek az Úr segítségével csatákat, területeket foglaltak el, de ez túl kevés lett volna az egész népnek, és Isten nem is azt a földet ígérte számukra. Az igazi honfoglalás, az ígélet beteljesülése még csak ezután következett.

A Jordán medre pedig tele volt vízzel (3:15b), és ez abban az időben áthatolhatatlan akadályt jelentett. Még a mai műszaki fejlettséggel sem egyszerű egy nagyobb hadseregnek átkelnie vízzel teli folyón, akkor pedig szinte lehetetlennek számított. Csak az alacsonyabb vízállás-kor képződött gázlókon lehetett több embernek viszonylag gyorsan átkelnie. A folyón túl élő népek biztonságban érezhették magukat, hiszen tudták, ha Izráel népe meg is támadja őket, az biztosan nem most lesz.

Az Úr népének gondolatai között sok minden megfordulhatott. Tudták hiteles tanuktól, hogy a szabadító Isten egyszer már kettéválasztotta a vizet, de az már régen volt. Vajon megteszi-e most is, vagy csak akkor tette? Most már nincs közöttük Mózes, a vezető. Vajon nélküle is történik-e csoda? Talán a kételkedő gondolatok miatt is az Úr határozottan megígérte Józsue-nak és általa az egész népnek: Ő utat készít számukra, és mindenki átjut a folyón száraz lábbal. De nekik kellett megtenniük az első lépést.

A víz még ott hömpölygött, de már fel kellett sorakoznia mindenkinek. Elöl a papok a szövetség ládájával, mögötte a nép. El kellett indulniuk, amikor Isten még semmit sem tett. A láda már odaért a folyó part-

jára, és még mindig nem történt semmi különös. Csak az Úr ígérete volt velük, hogy amikor a papok lába a Jordán vizét érinti, kettéválk a folyó. Hitték Isten szavának, beleléptek a vízbe, és ekkor teljesedett be az ígélet. Nem előbb, de nem is később.

A MINDENHATÓ ISTEN természetfeletti csodákat nem mindennap tesz az

Hajnali imádság

Fölbredtem már, és
Feléd fordítom tekintetem,
mert csak Benned moshatom
tisztára arcom.
Elmúlt az éj.
Azt mondtad, ne féljek!
Eljött a fény,
Te mondd, hogy éljek!
Boldog vagyok,
csodállak...
Nyújtsd felém kezed,
mert imádlak!
Segíts nekem,
mert agyammal is
érteni szeretném,
ami lelkemig ér csak el!
Ki vagy Te?
Teremtő,
világnyi titkok tudója,
hogy hozzám,
e parányi lényhez is
megérkezel
mindennap,
és mindörökké!
Ámen.

Z. M.

életünkben, de amikor igen, akkor sem a szórakoztatásunkra. Isten tetteinek és ígé-jének mindig célja van. Erősíteni, bátorítani szeretné hitünket a nehézségek között. Lelki életünknek tehát létszükséglete, hogy ne felejtjük el, amit az Úr tett velünk. Erre szolgált a tizenkét kő is, amelyet a Jordán közepéből hoztak ki. A kő-rakás még sok évszázadon át hirdette: Velünk az Isten, Ő vezeti népét, és készít számára utat! Erre a bátorításra pedig nagy szüksége volt mindenkinek, hiszen a Jordánon túl még nem a pihenés ideje, hanem a harcok és csaták esztendei következtek.

A Megváltó megtette velünk az élet legnagyobb csodáját, átvezetett bennünket a halálból az életbe, a sötétségből a világosságba. Új életet kaptunk, de ez még nem jelenti azt, hogy célhoz értünk, és eljött a nyugalom ideje. Sok lelki harc, tusakodás, vívódás van mögöttünk, és áll még előttünk. Ezekben a harcokban csak úgy tudunk eredményesen megállni, ha hisszük: Isten hatalmas ma is ugyanaz, mint évekkel, évszázadokkal vagy évezredekkel ezelőtt. Ígéreteit nem változtatja meg, ha a világ változik is. Ő nem másítja meg a szavát, nem gondolja meg magát.

AZ ELSŐ LÉPESEKET nekünk kell megtenniük, az Úr pedig készíti előttünk a további utat, ha bíznunk a szavában. Megtérésünkkor ezt tapasztalhattuk meg, hiszen Isten megváltoztatott bennünket. Ennek eredménye, az új élet, emlékeztető kőként áll előttünk és mindenki más előtt.

Minket biztat és bátorít, hogy az Úr velünk van. Mások számára pedig bizony-ságtétel Isten hatalmáról. Ha pedig ez valóban így van, az már felér egy győzelem-mel a gonosz ellen!

Paróczy Zsolt

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség közgyűlése

Július 5-7-ig került sor a Szövetség 89. közgyűlésére, a Torontói Gyülekezet rá-mai táborában.

„Hogy egyek legyenek!” (Jn 17:22) volt a közgyűlés mottója; ehhez kapcsolódtak az igei szolgálatok is. Minden reggel közös áhítattal indult a nap. Az áhítatokat Zagoni Dezső, Dan László (debreceni lelkipásztor) és Szabó István vezette. Igét hirdetett Herjeczki Géza, Balk Margit (Nagyvárad), Zeffer Béla, Cserepka János és Kulcsár Sándor.

Oláh Lajos testvér a honfoglalás 1100 éves és a magyarországi baptista misszió 150 éves évfordulójáról tartott előadást. Dr. Haraszi Sándor tiszteletbeli elnök a

tisztségviselők beiktatását végezte és igei gondolatokkal bátorította őket.

A közgyűlésen került sor a fenti névmódosításra (ti: Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség).

Szombaton a nők, férfiak és fiatalok külön konferenciát tartottak. A közgyűlés a vasárnap déli úrvacsorai közösséggel ért véget.

„A közgyűlés legnagyobb értéke talán az volt, hogy nemcsak beszéltünk a testvéri egységről, hanem megéltük és meg is tapasztaltuk azt.” - mondta Herjeczki Géza.

Az Evangéliumi Hírnök nyomán:

F. A.

„Mindeddig megsegített minket az Úr!”

JUBILEUMI EVANGÉLIZÁCIÓS KONFERENCIA

Az ország különböző gyülekezeteiből érkezett énekesek alkották az egész nap szolgáló összevont énekkart. Vezényelt: Oláh Gábor testvér, a Központi Énekkar karnagya.

(Fotó: Gere Zoltán)

A DÉLUTÁNBA HAJLÓ EBÉDSZÜNET IDEJÉN lehetőség nyílt a rég nem látott testvérekkel, rokonokkal, barátokkal való beszélgetésre. Habár ezek a találkozások legtöbbször véletlenszerűen alakultak; ez egy hozzávetőleg *háromezer fős* tömeg esetén érthető. Részben ez lehetett az oka, hogy néhány fakultatív program nem egészen úgy sikerült, ahogy azokat eltervezték. Például a baptista személyiségekkel folytatandó nyilvános beszélgetések időpontja addig tolódot, míg végül egy későbbi időpontban videófelvétel készülhetett, amely része lett az egész konferenciáról szóló és nemsokára megvásárolható videófilmnek. Ugyanakkor ez idő alatt keresztyén filmeket vetítettek az érdeklődőknek a „Jeruzsálem”-ben, mások meg lemérhették bibliaismeretüket az újpesti fiatalok által szervezett versenyen, vagy részt vehettek a röplabda-bajnokságban.

Akik a szellemi és lelki értékek iránt fogékonyabbak, azok most megtekinthették a *mozgó jubileumi kiállítást*, vagy pedig a *Baptista Kiadó* standján válogathattak hitre segítő és hitet mélyítő könyvek között.

Délutánra egyre több felhő takarta el a napot, ennek ellenére megkezdődött az evangélizációs összejövetel, bízva abban, hogy az égi áldás kizárólag lelki jellegű lesz. Kovács Géza, nyugalmazott lelképásztor testvér imája után a *recski körzet cigányegyüttese* szolgált énekekkel és élő, időnként megható biznyságtételekkel. Buzgóságukat látva hálát adtunk Istennek, hogy Szentlelte a cigányok között is munkálkodik.

ÉNEKKARI ÉS KÖZÖS ÉNEKEK váltogatták egymást,

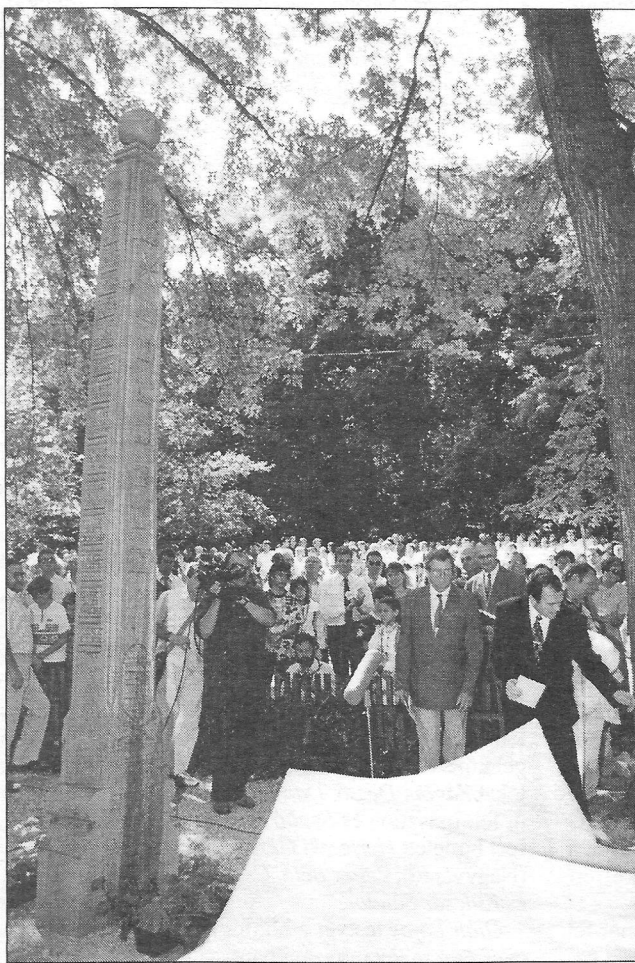
A konferencia idején a tábor területén parkolt a Baptista Szeretetszolgálat kamionja, amelybe helyet kapott a mozgó jubileumi kiállítás.

(Fotó: Békefi Iván)

miközben biznyságtételek, versek hangzottak el. Kovács Géza testvér a *Jelenések 1:4-20* alapján hirdette Isten ígését, amely most is olyan volt, mint a kétélű éles kard. Először megítélte gondolatainkat, cselekedeteinket, egész életgyakorlatunkat, hogy a bűnbánatra jutás után kegyelemmel és irgalmas szeretettel emeljen föl. Az evangélizációt követően többszázan jöttek előre, jelezvén, hogy életüket (újra) odaszánják Jézus Krisztus szolgálatára.

Bizonyos vagyok abban, hogy a helyükön maradók (a többeszerinyi sokaság) szívében is megfogalmazódott az elhatározás: *ezután sokkal engedelmesebb és hűségesebb követője leszek az Úr Jézusnak!* Nem ember az Isten, Ő nem a külsőségekre figyel, hanem a belső ember állapotára: irgalmasan meghallgatja a csendben, némán elmondott könyörgést, és kegyelméből csodálatos békességgel, új erővel ajándékozik meg. Reméljük – s ezért imádkoznunk kell –, hogy az ország gyülekezeteibe hazatérők áldott eszközeivé válnak Isten ébredést adó, közösséget megújító munkájának. Szinte alig vettük észre, amikor egy rövid időre esni kezdett az eső. Hamar elállt, a nap kisütött, s ez minket Isten csodálatos kegyelmére emlékeztetett.

Este azok, akiknek nem kellett hazasietniük, *jubileumi tábor*tűz mellett nyerhettek újabb áldásokat a biznyságtételek és énekek által. Már egészen besötétedett, amikor a *zárszó* elhangzása után hazaindultak az utolsó csoportok is egy felejthetetlen nap emlékével.

Az emlékhely leleplezésének ünnepélyes pillanatai

(Fotó: Gere Zoltán)

Kolozs Nagy János

Ünnepek az új kaposvári imaház nagytermében

Július 28-án, vasárnap különleges alkalma volt a kaposvári gyülekezetnek. Istenünk hűségét bizonyította a még épülőben lévő új imaházunk nagyterme, ahol elsőként tartottunk összejevett.

Négy gyermek és tizenkilenc unoka – ennyi Révész Árpád és felesége utódainak száma, akik e napon ünnepelték házasságkötésük ötvenedik évfordulóját. A délelőtti aranymenyegzőn elsőszülött fiúk, ifj. Révész Árpád, Nap utcai lelkipásztor hirdette az Úr üzenetét a családról, a társadalom legfontosabb eleméről. A Biblia kiválasztott családok története, amelyekben az istentiszteletnek fontos szerepe volt. „Nóét Isten kegyelme őrizte meg; és az Úr csodája nagyapánk 1928-ban történt megtérése is. Az Ő kegyelmét mutatja családunk nagysága és újjászületett tagjainak sokasága.” Verssel, énekkel, virággal köszöntötték az ünnepeltet, hálát adva példaadó életükért, hitükért.

Délután boldogan dicsőítettük mennyi Atyánkat, hiszen elsőként volt bemerítés új imaházunk nagytermében. Az Úr igéjének hirdetője Dr. Gerzsényi László lelkipásztor volt, aki az ünnepély gyülekezetet egy úrvacsorai készlettel ajándékozta meg. Krisztus kereszthalálának örömmüzenetét hirdette azoknak, akik még nem hallottak róla, vagy eddig közömbösek voltak. Bizonyosságot tett megtéréséről, és meggyőződéssel mondta: „Nem bántam meg, hogy pontosan ötven évvel ezelőtt Gyulán bemerítkeztem.”

Négy fiatal követte az Úr Jézus példáját bemerítkezésükkel, megnyitva azok hosszú sorát, akik majd ebben az imaházban pescételik meg Krisztusba vetett hitüket.

Jóföldi Hajnalka már kicsiny gyermekkorától kezdve hallott Krisztus kegyelméről; Isten létezése természetes volt számára. Mégis tudta: választania kell. Vagy odaadja életét az Úrnak, vagy hátat fordít neki. Végül is döntött: elfogadta az Úr hívását, megtért és azóta gyülekezetünk testébe épült.

A depresszió, a magány sötét gödréből mentette ki Jézus Krisztus Szőlősi Juditot. Isten meghallotta születésnapj kérését, amikor már az idegösszeomlás határán állt. Odavezette hozzá egyik szolgálóleányát, aki az Úr parancsának engedelmeskedve átadta a jóhírt, és így Judit megismerte Jézus Krisztus szabadtársát a depressziótól, a nyugtatóktól.

Ronga Diána tizenéves koráig csak mesészerű történeteket olvasott Jézusról egy képes Bibliából. Édesanyjával, Gelencsér

Andreával barátjuk meghívására kezdett járni a gyülekezetbe. Kezdetben a végét várta az összejeveteleknek, de ahogy egyre több barátára lelt a vasárnapi iskolában, úgy vonta Isten egyre közelebb magához és a hívó barátokhoz. Korábban próbálkozott „agykontrollal” is, de békességre akkor talált, amikor az egyik táborban az Úr Jézust személyes Megváltójának elfogadta.

Hosszú utat tett meg Gelencsér Andrea, mire Jézus Krisztus lett élete legfontosabb személyisévé. Először házi bibliatanulmányozásra járt, majd három évig a gyülekezetbe. Az első közösségi alkalommal bemerítés volt, és nem értette azokat a fehér ruhás embereket: miért olyan fontos számukra Jézus. Isten Szentlelke azonban megismertette vele a titkot: Jézus érte is meghalt, az ő életére is számít. Bár Andreát néhány rokona nem értette meg, bemerítésének ünnepén boldogan tett bizonyosságot az élő Jézus Krisztusról.

A négy hitvalló bemerítését Tisza Attila, helyi lelkipásztor végezte, majd a kézzeláras imádkozás után a gyülekezet köszöntötte új tagjait.

Új imaházunk – hisszük –, nemsokára teljesen elkészül, és akkor majd minden időnköt arra szánhatjuk, hogy megteljen ez a hely üdvözülőkkel.

Révész Tímea

Segítségkérés - Mihez?

A Miatyánkban azt mondjuk: „...mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma...” A magyar unitáriusok előző püspöke egy igehirdetésben felhívta a figyelmet, hogy az Úr imájában ez az egyetlen földi vonatkozású kérés. Általános értelmezés szerint az imában a „kenyer” az élethez mindenképpen szükséges javakat jelenti. Ehhez a kéréshez tehát hiteles mintánk van.

De rajtuk kívül? Ami már nem az egyszerű megmaradáshoz kell? Ami például civilizációs többlet? Imádkozhatunk-e egyéni munkánk sikeréért, ennek-annak az eléréséért, megszerzéséért? A magam véleményét (vagy talán megérzését) írom le, és megértem, ha másoknak nem az a nézetük.

Aki valaminek az eléréséhez kéri Isten segítségét, olyanhoz, ami az ő java, egyéni sikere lenne (segítségét, nem a kegyelmét, mert az más dimenzió), az nem vállalja a küzdés teljes terhét, a felelősség egy részét szeretné Istenre áthárítani. „Jaj, le ne késsem a vonatot” – ezt úgy érheti el, hogy időben indul az állomásra. „Sikerüljön a kirándulás” – a kizökkentető tényezőket, például a váratlan esőt, bele kell venni a tervezésbe. „El ne gázoljak valakit” – vezessen gondosan. „Legyen a munkának számomra kielégítő eredménye, haszna” – dolgozzék szorgalmasan és figyelmesen. Fonáknak tartom a sportoló imáját, ha éremért könyörög. Visszataszító, ha a diák, aki nem készült, azért imádkozik, hogy ne feleljen. A „veszély” ellen nem a gondviselés mögé való elbújással, hanem lelkiismeretes készüléssel kell „védekezni”.

Az elmondottak az egyénre és személyes céljaira, vágyaira vo-

natkoznak. Kevésbé érvényesek, ha mások számára kérünk. A másokért való könyörgés az emberi, testvéri szolidaritás tartozéka. Mindegy, hogy az a más egyén vagy közösség. Például: sikerüljön a gyerekem vagy a barátom vizsgálja. Jogos a tanévnyitó könyörgés, mert abban a közösség munkájára kérjük az Úr áldását (nem számít, hogy abban a közösségben én magam is benne vagyok).

Nem kell aggályoskodni olyan célok érdekében történő imádkozásért sem, amelyek elérése jelentős részben vagy semmiképpen nem tőlem függ. Ilyen az egészség, az időjárás, a párválasztás, a házasság, a világ és a társadalom békéje, a föld termése, a jó aratás. És napjainkban ilyen, sajnos, a munkahely és annak megtartása, bár ezt a „mindennapi kenyerünk” kategóriájába is sorolhatjuk.

A csak magunk javáért való imádkozást azért is meggondolandónak tartom, mert sokszor és néha közösségi méretekben csúszik át a babonába. Radnóti Miklós diákkorában egy bizonyos köré lépett, hogy aznap ne feleljen – ez kamasznál kedves, mulatságos, bár keresztyén embernek ezt is ki kell nőnie. Amikor ilyen természetű vágyak, védekezési szándékok nyilvánulnak meg, hogy „adok Szent Antalnak, ha...” (protestánsokkal, sőt nem hívőkkel is előfordult már) – az a primitív filozófia belekeverése az Isten és ember közötti kapcsolatba.

Ismétlem: én gondolom így. Bevallom, hogy inkább érzem, mint tudom az igazamat.

Dr. Bán Ervin

„Mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem”

(Fil 4:13)

(A Fejér megyei Hírlap „Hitélet” rovatában olvastuk):

– Milyen jó volna erősnek lenni, – gondolom én, különösen most, 10 nappal a veseműtét (veseeltávolítás) után, annak tudatában, hogy a másik vesém sem ép. – „Jaj a gyengéknek!” – kiáltotta egy államférfi a II. világháború kezdetén, és bizony, neki is jaj volt, mert gyengének bizonyult.

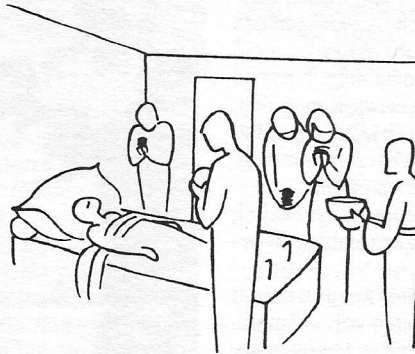
Gyermekkorunkban ámulva néztük a „világ legerősebb emberét”, hozták a fényképét, erőből duzzadó, izmos magyar fiatalembert. – Azóta láttam sokkal erősebb embereket is!

A hatvanas évek elején itt járt nálunk Zsidkov testvér, a Szovjetunió baptistáinak elnöke. Megtört külsejű, idős ember. Hét évet töltött hitéért Szibéria kőbányáiban, Sztalingrádnál elesett három fia, – és áradt belőle a jóság, szeretet mindenki irányába. Provokálni kezdték, nem jött zavarba, nagy nyugalommal az Igével válaszolt: „Mindenre van erőm a Krisztusban, Aki megerősít engem!” A hit és az egyház csődjével próbálták ijesztgetni, sikertelenül. Nagy bátorsággal válaszolt Isten Igéjével: „Az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk!” „A Krisztus egyháza soha nem jut csődbe, mert azon a pokol kapui sem vesznek diadalt!”

Láttam egy törekeny édesanyát tizenéves fia koporsója mellett, megbékélve, megvigasztalódva. Volt ereje Krisztusban.

Láttam egy másik édesanyát egyetlen gyermeke koporsója mellett haját tépve, sikoltozva hit nélkül, reménység nélkül. Soha nem tudott megvigasztalódni. Milyen más Krisztuson kívül, vagy Ővele találkozni a szenvedéssel, a koporsóval.

Álltunk egy 17 éves haldokló fiú ágya mellett, és ő vígasztalt bennünket, egészséges fiatalokat, és tele volt a szíve a megváltottak örömeivel. És sok éven át bénán fekvő édesapját valahányszor meglátogattuk, lélekben mindig felüldülve jöttünk el tőle.

Tudok egy emberről, akinek bombatámadás vitte el feleségét, gyermekeit, s amikor hazaért a frontról, csak romokat és sírhalmokat talált. Nem tudott bemenni a romos szobába, helyette a halálba mene-

kült. Hasonló helyzetben egy evangélikus lekipásztor Jézus Krisztushoz menekült, Akinél gyógyulást talált, és a Tőle kapott erővel évtizedekig végezte pásztori szolgálatát sokak áldására.

Krisztusban lenni, vele járni nem jelent mentességet a bajoktól, betegségtől, szenvedéstől. – Őt is bántották, Ő is szenvedett, fájdalmak, betegségek ismerője volt, – hanem azt jelenti: védve vagyunk az elkeseredéstől, kétségbeeséstől, kiborulástól.

Isten nemcsak úgy cselekszik jót velünk, ha könnyű életet biztosít, megóv betegségektől, szenvedéstől, hanem úgy, hogy mindezekben megsokasítja kegyelmét, és erőt ad mindezeket türelemmel, békességgel viselni! Sőt áldássá teszi. Sokan vagyunk, akik elmondhatjuk, hogy a szenvedések által közelebb jutottunk Istenhez és az emberek szívéhez. Istennek ez utóbbi cselekedete nem kevesebb az előbbinél.

Milyen jó elmondani Pál apostollal: „Kicsoda szakaszt el minket a Krisztus szerelmétől? Nyomorúság, szorongatás vagy üldözés, vagy éhség vagy veszedelem-é? De mindezekben felettébb diadal-maskodunk az által, aki minket szeretett” (Róm 8:35-37). Így tehát „Mindenre van erőm a Krisztusban, Aki megerősít engem!”

Hányik János

Jelentkezés a gyermekmunkás-tanfolyamra

A Biblia alapján nagyon fontosnak tartjuk, hogy újjászületett és jól képzett missziómunkások szolgáljanak a gyermekek között is. Ennek érdekében tartjuk gyermekmunkás-képző tanfolyamainkat. Immár a negyedikre készülünk. A tanfolyamot sikeresen elvégzők részére oklevelet adunk, amely a gyülekezeti, óvodai, általános iskolai, nevelőotthoni, kórházi, szabadtéri, és tábori gyermekmissziós munkára jogosít. Az alapítási okiratunk értelmében ezt az oklevelet elfogadják az intézmények vezetői. Tapasztalataink ezt bizonyítják.

A tanfolyam témái:

I. fokozat – 1996. október 12., 19., 26.; november 9., 16., 23.

A gyermekevangélizáció igei alapjai. Aranymondás-tanítás. A bibliai lecke. Az Evangélium üzenete. A „Szavak nélküli könyv” használata. A tanítóval kapcsolatos elvárások. A gyermek bibliaóra felosztása és a fegyelmezés. Énektanítás. Meghívás. A lelki-gondozói beszélgetés. Utógondozás. A szemléltetés. Ismétlőjáték. Gondolatvilágunk tisztasága.

II. fokozat – 1997. január 11., 18., 25.; február 8., 15., 22.

A központi igazság. Hogyan tanítsuk imádkozni a gyermeket? A házasság és család. Előadási módszerek. Személyes kapcsolatok. Szabadtéri gyermekevangélizáció. Táblarajz. Bábozás. Különlleges szolgálatok. A keresztyén vezető.

III. fokozat – 1997. április 5., 12., 19.; május 3., 10., 17.

A 4 temperamentum. Az óvodások életkori sajátosságai.

Misszióra nevelés. Az általános iskolások (alsó és felsőtagozat) életkori sajátosságai. Általános szervezési ismeretek. Hogyan érthetem meg Isten akaratát? Időbeosztás. A bizonyoságtévő élet. Intézeti gyermekmisszió. Cigánymisszió. Védett Otthon. Néhány – nem keresztyén – tévtanítás lényegének ismertetése. Magyarországi gyermekmisszió bemutatkozása. A győzelmes élet.

A tanfolyam ingyenes, de ebédről mindenkinek magának kell gondoskodnia.

Az előadások minden nap 8.20 - 17 óráig tartanak.

A tanfolyamot a KEGYELEM Alapítvány és a Rákospalotai Baptista Gyülekezet szervezi.

A tanfolyam helyszíne: 1152 Budapest, Kinizsi u. 86. (A Rákospalotai Baptista Gyülekezet imaterme.)

Jelentkezése lap kérhető: KEGYELEM Alapítvány - 1157 Budapest, Nyírpalota út 71. XV. 78. címen, illetve a 06-30-485-652-es vagy a (1) 417-7461-es telefonon.

Jelentkezési határidő: 1996. szeptember 27-e.

A csoport látszám maximum 25 fő, ezért a jelentkezéseket a beérkezés sorrendjében a létszám beteltéig tudjuk fogadni.

Sok szeretettel várjuk a jelentkezőket:

KEGYELEM Alapítvány
KEResztyén GYERmekevangélizáló és LELKigondozó Misszió
és a Rákospalotai Baptista Gyülekezet

„Érezzétek és lássátok meg, hogy jó az Úr!”

Zánka, 1996. október 4-6.

A MAGYAR BAPTISTÁK 150. ÉVI NEMZETKÖZI JUBILEUMI TALÁLKOZÓJA

„Ó, emberek, hát jöjjetek!”

Rohamosan közeledik a zánkai jubileumi testvéri találkozó időpontja. Nagyon sokan már elküldték jelentkezésüket, néme-lyek azonban még várnak. Őket szólítjuk meg most, mert már nem sok idő van.

Kérünk Titeket, hogy az Úr által számunkra készített jó eléré-se érdekében, az áldozatot is vállalva, most már egy-két napon belül döntsétek a részvétel mellett. Jelentkezési lapot a lelki-pásztoroktól, vagy ha nincs, a gyülekezetvezetőtől kérhettek. Néhány nappal ezelőtt ugyanis **minden lelkipásztornak (gyü-lekezetvezetőnek) számos jelentkezési lapot, postautalványt, tájékoztató füzetet küldtünk** és egy képzeletbeli személy ada-taival kitöltött jelentkezési lap-mintát is.

Néhány tanács a jelentkezési lap kitöltéséhez:

a) A 4. pontnál, a **szállás igénylésnél**, mielőtt elhelyeznétek a megfelelő négyzetbe az X-et, válasszátok ki a nektek megfelelő kategóriát a tájékoztató füzetben, ahol fel van tüntetve, hogy melyik kategóriában fejenként mennyit kell befizetni.

b) Ha többen együtt akartok megszállni (például egy család tagjaiként) minden lapon alulra jegyzetként írjátok föl azok ne-vét, akik közösen igénylik a szobát.

c) Az 5. pontnál a megfelelő négyzetbe helyezett x-szel feltétlenül jelöljétek meg a **választott szekciót** akkor is, ha csak hallgatóként akartok valamelyik téma megbeszélésén részt venni.

d) Ha érdekel titeket a 6. pontban ajánlott **orgonahangverseny** (ez díjtalan), feltétlenül jelezzétek, hogy a 16.00 óráson vagy a 19.00 óráson akartok-e ott lenni.

e) A 7. pontnál feltüntetett **térítési programok** esetleges ki-választása előtt a tájékoztatóban tanulmányozzátok az árakat. Ha választottatok, karikázzátok be az igent, és ne felejtsetek el

föladni a választott program árát is a részvételi díjjal együtt.

f) A 11. pontban feltüntetett részletfizetési ajánlat elévült. Most már a **teljes részvételi díj és választott program díja fizetendő** be. Fontos megjegyzés, hogy egy család, vagy csoport egyetlen posta-utalvány felhasználásával is elküldheti a pénzt, ez esetben a hátoldál közlemény-rovatban soroljátok fel az összes együtt befizető nevét.

g) A kitöltött jelentkezési lapokat borítékba helyezve sürgő-sen adjátok postára a SZEMIMPEX KIADÓ 1387 BUDAPEST 62. Pf. 37. címre.

Az egyházi alkalmazottak vagy a felkért szolgálattevők, éne-kesek a birtokukban levő, általuk aláírt üdülési utalványokat is küldjék el a jelentkezési lappal együtt a SZEMIMPEX KIADÓ-NAK, és a részvételi díj üdülési utalvánnyal nem fedezett részét pedig egyidejűleg adják fel postautalványon.

h) Megfontolásra ajánljuk, hogy ha a helyileg jelentkezők összlétszáma kitesz egy kisebb vagy nagyobb autóbuszra valót, akkor megszervezhetik busz bérletét is, ami adott esetben ol-csőbb lehet, még az 50%-os vasúti díjnal is. Egyébként a talál-kozó ideje alatt a MÁV 50%-os kedvezményt biztosít a zánkai találkozóra utazóknak. A következőképpen: meg kell váltani az 50%-os menettérít jegyet Zánkára, majd odaérkezve a jegyet a központi épületben le kell pecsételtetni, hogy a visszautazásra is érvényes legyen.

Imádkozzatok, hogy az Úr áldja meg a Zánkai találkozót, benne a világszövetség elnökének evangélizációját és a többi testvér szolgálátát is. A jó közösséghez Reátok is szükség van. Várunk Titeket! Jelentkezzetek, amíg lehet!

Erre kér a Szövetség nevében testvéretek:

Győri Kornél főtitkár

Ha érdekel...?

Mintha vágta lendült volna az idő, nem is a század-, hanem az ezredvég szí-nezi az előjegyzési naptárakat. Mindig ke-resünk valamit, (amit mi indítottunk el), előttünk fut, mint valaha gyermekkorom-ban a karika. Ezt a karikát ma úgy hívják: SIKER.

Ezt kívánják egymásnak az emberek. Futó együttlétek, vagy akár egyszeri talál-kozások (mondjuk, egy interjú) alkalmá-val így szokás elköszönni: „sok sikert!”

Az viszont az élet fintora, hogy a siker-orientált világ tele van sikertelenséggel! Elég belelapozni az újságokba, vagy meg-hallgatni a híreket...

Mi a siker tulajdonképpen? Az Értelme-ző Szótár szerint: „valamely tevékenység szerencsés kimenetele, jó eredménye; al-kotással, magatartással kivívott teljesítés”. – Ha érdekel téged is, nézzünk bele együtt a nagyítóba, hátha van ott valami szin-optikus, amit a megértéshez „együtt kell megnéznünk!”?

Mert hogy vannak sikert sikerre halmo-zó emberek, akik – boldogtalanok. Olyan-formán, mint ahogy a harácsoló soha nem elégedett! Akinek sok van, még többet akar. Mindenből. Bármiből. Belejutott egy körforgásba, ami nem vezet sehová,

és amiből nem lehet, vagy csak igen-igen nehezen lehet kikerülni.

– Azt is mondhatod ellenvetésképpen: „de ki az, aki sikertelenül kíván élni?” – Igazad is lenne, ha csak ez a két fogalom uralná életünket. De van más is, – a közé-leben nemigen beszélnek róla, nem tarto-zik a médiák szókingsei közé, mégis abból él sok ember, akik boldogabbak, mint a sikeresek. Ez az ÁLDÁS!

– Ezt ne ismerném? – méltatlankod-hatsz, – hiszen valahányszor a gyülekezet-ben vagyok, hallom (és mondom is) a kö-szöntést: „Az Úr áldja meg!”

– Igazad van újra! De hogyan monda-nád el valakinek, hogy mi valójában az ál-dás? (Ha nem csak olyan „azúrálgya-meg”-ről van szó, amit szokásból vagy il-lendőségből mondunk...)

Spurgeon azt írja: „Ha mi magunk ál-dottak vagyunk, összes tulajdonunk és minden örömünk áldott, sőt veszteségeink és keresztyeink, de még csalódásaink is ál-dottak lesznek!”

– Meglepett, ugye? Engem is, amikor először olvastam, de érdemes volt elgon-dolkozni rajta! A két fogalom (vagy jelen-ség) eredetén! A sikert emberi akarat, igyekezet, előrelátás, erőfeszítés, valami-

féle adott előny, sokszor törtetés, sőt csa-lás hozza létre. Tehát „alulról” jön. Az ál-dást pedig Isten adja. „Felülről”. Azok-nak, akik bíznak benne, akik Tőle várják boldogulásukat...

– Nemcsak azoknak, – szakíthatnál fél-be, – hiszen az egész élet az Ó áldásának a következménye: a Nap, az eső... és adja mind a jóknak, mind a gonoszoknak! (Mt 5:45). – Eddig még csak-csak elfogadjá sok ember, de azt, hogy a veszteségeink, csalódásaink is áldottak lehetnek... – Ezt is megérthetjük egy másik Ige segítségével: „azoknak, akik Istent szeretik, minden ja-vukra szolgál!” (Róm 8:28).

Hajlamosak vagyunk arra, hogy az ál-dást is sikernek tekintsük, tehát csak azt értékeljük, ami megszerzett vagy kapott jó dolog! Olyan, amit regisztrálni lehet! Ami több annál, amennyi eddig volt! Ami elbi-zakodottá teheti az embert; és az már jel-zés! Ha valakinek „fejébe száll a dicső-ség”, akkor stop! Az nem áldás! Mit kí-vánjunk hát önmagunknak, és egymásnak is?

Ne sikert, hanem áldást!

Ne „többet” kívánjunk a LEGTÖBB helyett!

LV.

Akiknek se Istenük, se kenyérük

Katkó Anna Magyarországról látogatott haza, Kárpátaljára, Bene községben lakó családtagjaihoz. Négy napot töltött velük. Tapasztalata megrendítő volt:

...nagy a munkanélküliség, hiába szeretnék az emberek becsületes munkával megkezesni kenyerüket, nincs rá mód. Két karton cigarettát visznek át a határon, abból megvan a napi élmük. A nyugdíj általában oly keveset ér, hogy csak a kenyérre futja, pedig az idősök nem tudják vállalni a határon átlátás nehézségeit sem. Aki bírja, Magyarországon vásárol élelmiszert, és odahaza adja el, a feketepiacon.

Sokan éheznek. Így aztán kétségbeesésükben mindenféle jut eszükbe. Muzsajon pl. két család nemrég eladta – a gyermekeit! Fejenként 5000 forintért. Nem tudják, mi van velük, a rendőrség keresi őket.

Az élmények arra serkentették Katkó Annát, hogy bűnbánó szívvel adjon hálát Istennek mindazért a jóért, amiben része van Magyarországon, és amit – nemcsak ő, hanem sokan – már-már természetesnek tartunk.

Öröm is volt azonban a szomorúságban, hogy régi házuk helyén imaházat építettek, a kicsi, szépen gyarapodó gyülekezet részére. 12 bemeztett testvér és rajtuk kívül 6 rendszeresen járó érdeklődő – de nincsen állandó prédikátoruk. Aki addig hirdette az Igét, félve átköltözött Magyarországra, azóta a gúti gyülekezet lelkipásztora megy hozzájuk vasárnaponként, de neki sok helyre kell mennie szolgálni, ezért nem tudja vállalni a gyülekezet terheit, gondjait. A szerdai bibliaórát a testvérek maguk között megtartják ugyan, ám a gyermekekkel nem foglalkozik szakszerűen senki, pedig lenne rá igény. Minden beszélgetés végén ott volt a felkiáltójel: nagyon szeretnék pásztor!

„Tudom, hogy Isten szereti a Kárpátalján lakó embereket” – végzi az írást Katkó Anna, – nem hagyja elveszni a gyülekezetet, és arra kéri az olvasókat, imádkozzanak az ottani emberekért, testvéreikért!

(A debreceni MÉCSES-ben megjelent írás alapján)

A nőt is hívjuk Zánkára

A jubileumi konferencián, Zánkán – amint olvasható a programfüzetben – október 5-én, szombaton délelőtt 9 órától 11 óráig az egyik áhítat és szekcióülés, vasárnap délelőtt 9-től 9.45-ig egy áhítat a nőké, amelyet a 600 férőhelyes színházteremben tartunk meg.

Témánk: „Hűség végtelen”

Istenünk irántunk való hűségéről szeretnénk megemlékezni igével, biznyságtételekkel, jelenetekkel és sok-sok énekkel.

Sok szeretettel hívjuk mind a három napra a nőtestvéreket családjukkal együtt, és kérjük, hogy a jelentkezési lapon a női szekciót jelöljék meg. A gyermekeknek külön foglalkozást terveznek.

Kérjük, hogy a gyülekezetek női körének zászlóját hozzátok magatokkal, ezzel szeretnénk díszíteni a termet és jelképezni azt, hogy ha az ország bármelyik részéből jöttünk is, összetartozunk. (A zászlót 50x100 cm-es fekvő alakúra készítsétek, a négy csücskén szalaggal, amellyel össze tudjuk kötni a másikkal.)

Kérünk a Nőbizottság zászlaja alá minden gyülekezetből két küldöttet.

Örvendezzünk Isten hűségének testvéri közösségben!

A Nőbizottság

HIRDETÉSEK

SZEGED, Cserzy M. utca 14/a szám alatti kertes házban két hívő egyetemista fiú részére olcsó albérlet kiadó.

Telefon: (62) 329-620

*

ELADÓ egy EHALL típusú harmonium, kitűnő állapotban. Érdeklődni lehet: (54) 410-327, 06 (30) 258-868

*

Berendezett 2,5 szobás lakás kiadó. Telefon: 175-6955, vagy 06 (20) 467-992

*

Használható hegedűt – vonóval, tokkal – vennék, elfogadható áron. Deák Gusztáv, 2241 Sülysáp, Vasút u. 62.

Telefon: 29 435-062

KI TUD SEGÍTENI?

Azzal a kéréssel fordult hozzánk egy szükségben lévő, építkező testvérünk, Lakatos János, (3351 Verpelét, Dankó u. 22.), hogy szüksége volna 6 db 90x120-as hőszigetelt ablakra. Megfelelne bontott is.

Kérjük testvéreinket, hogy aki ilyen ablakkal rendelkezik, segítsen mihamarabb!

HIRDETÉS

Ifjúságomtól fogva az Úr gyermeke vagyok. Most 57 évesen szeretnék eltartási szerződést kötni olyan idős nénivel, akit az Úr Jézuson kívül senkije sincs. Pestiek előnyben.

Telefon: (06-1) 420-8057

AKIK HAZAMENTEK

SZADA: 1995. december 22-én búcsúztunk Udvarnoki József testvérünköt, akit mennyei Atyánk 70 esztendőskorában szólított haza. Már fiatalon az Urat választotta. A gyermekeket buzgó tanította a gyermekbibliákori csoportban. Nagyon szeretett énekelni.

VERESEGYHÁZ: Özv. Bella Jánosné (Molnár Erzsébet) testvér 90 éves korában hívta haza az Úr. Temetése 1995. december 28-án volt. Az Úr Jézust 16 évesen fogadta el, akinek mindvégig hűséggel szolgált: buzgósággal, kitartóan imádkozott, és aktív lélekmentő szolgálatot végzett. Az általa megtért két szomszédasszonyával – akik közül az egyiket biznyságtétele által az öngyilkosságtól mentette meg az Úr – mindennap együtt imádkoztak.

– Szűcs Gábornét (Verebi Erzsébet) 85 éves korában, ez év január 8-án temették. A Nap utcai gyülekezetben gondnoki szolgálatot végzett. Az 50-60-as években Kanadában a torontói gyülekezet tagja volt. Néhány hónapja költözött vissza hazánkba.

– Özv. Dicső Lajosné (Kozma Pirokska) testvér 88 éves korában az Úr hazaszólította. Temetése március 14-én volt. Fiatalon szívébe fogadta az Úr Jézus Krisztust, és élete végéig hűséggel szolgált. Súlyos betegsége már évek óta ágyhoz kötötte, nyolc éve vak volt. A korábban megtanult igékkel, énekekkel dicsérte az Urat. Felüldültünk a vele töltött órákban, látogatóit mindig bátorította.

HIBAIGAZÍTÁS

Lapunk 220. oldalán közölt gyászír helyesen így szól:

VÁCEGRES: Gyülekezetünkől hazaszólította az Úr a kedves, mosolygós, hűséges szolgáját, Drenyovszki Márton testvér. Temetése május 4-én volt. 80 évvel ajándékozta meg őt a mennyei Atya. Elhunyt testvérünkben Drenyovszki Pál lelkipásztor édesapját gyászolja. A temetést Juhász János ny. lelkipásztor és Csuha József lelkipásztor vezette.

*

Sajnálattal vettük észre, hogy az előző lapunk hibás dátummal és sorszámmal jelent meg. A helyes dátum: szeptember 8., a lapszám pedig a 35.

BÉKEHÍRNÖK

A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA EGYHÁZ HETILAPJA

Felelős szerkesztő:
Kolozs Nagy János

Felelős kiadó:
Györi Kornél

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
1062 Budapest VI., Aradi u. 48.

Telefon: 132-7985

Csekk számlaszám:
11706016-22163851

Egyéni előfizetési díj:
negyedévre 420,- Ft,
félre 840,- Ft, egy évre 1680,- Ft
Csoportos előfizetési díj:
negyedévre 360,- Ft
félre 720,- Ft, egy évre 1440,- Ft
Egyes szám ára 30,- Ft,
Kéziratot nem örzünk meg
és nem adunk vissza.

Nyomás: O Pont, ☎ (06-1) 291-4692
Felelős vezető: Györi Enő
HU ISSN 0133-1256